

TÁVOLI HÍREK

ADVENTISTA MISSZIÓ

fiatalok és felnőttek részére

2023 • NEGYEDIK NEGYEDÉV • NYUGAT-KÖZÉP AFRIKAI DIVÍZIÓ

TARTALOM

KAMERUN

5	1. Látni Istent / Október 7	T
8	2. A megszállottságtól a békéig / Október 14	T
12	3. A vakok reménysége / Október 21	
15	4. Az idős ember hosszú várakozása / Október 28	

GUINEA

18	5. A láthatatlan fojtogató / November 4	T
21	6. A változás / November 11	T

GHÁNA

25	7. Megfelelő iskolát találni / November 18	T
28	8. Az igazság követése / November 25	T
31	9. A gyülekezet, mint hatásközpont / December 2	
34	10. Támadás egy bozótvággal / December 9	T
37	11. Madam Anatomy / December 16	T
40	12. Kihagyni a parancsolatot / December 23	T
43	Istentiszteleti sorrend a 13. szombatra / December 30	
	Távoli hírek: Egy fontos meghívás	T
47	Kameruni recept: Kandírozott földimogyoró	
48	A következő negyedévi terveink	

T = A tizenévesek számára is érdekes történetek

A címoldalon: Salome, akinek a neve békét jelent, ám élete minden volt, csak nem békés. Kamerunban, e nyugat-afrikai országban, küzdött a démoni megszállottsággal. A Távoli híreknek ebben a füzetében a hozzá kapcsolódó történetet is elolvashatjátok.

— IV. negyedév —

KEDVES SZOMBATISKOLAI VEZETŐ

Szeretnénk többet megtudni ebben a negyedévben? Olvassátok el a Távoli híreket a felnőtteknek szóló bibliatanulmányozási útmutatóval.

A felnőtteknek szóló Bibliatanulmányozási útmutató különös hangsúlyt fektet a misszióra, 2023 negyedik negyedévében. A bibliatanulmányokat a Globális Missziós Központok (globalmissioncenters.org) igazgatói írják, akik egyben a Távoli hírek szerkesztői részlegéhez tartoznak. Minden heti bibliatanulmányozás kulcsfontosságú eleme az oldalsáv, amely az egyes, heti missziós történeteket követi.

Ebben a negyedévben a Nyugat-közép Afrikai Divízióra összpontosítunk, amelyhez a következő 22 állam tartozik: Burkina Faso, Kamerun, Cape Verde, Közép Afrikai Köztársaság, Csád, Kongó, Egyenlítői Guinea, Gabon, Gambia, Ghána, Guinea, Guinea Bissau, Elefántcsontpart, Libéria, Mali, Mauritánia, Niger, Nigéria, Szenegál, Sierra Leone és Togo.

Ennek az egyházdivízióknak a területén 472 millió ember él a 889 196 keresztény adventista hívőt is beleértve. Ez azt jelenti, hogy 531 lakóra jut 1 adventista.

Ebben a negyedévben a 13. szombati projektek a divízió két országában, Kamerunban és Ghánában valósulnak meg. Kamerunban a pénzeszközöket egy kétnyelvű angol/francia általános iskola építésére használják fel Bandjounban.

Az egyházi vezetők elmondták, hogy Kamerunban nagy az igény a minőségi oktatás iránt, különösen az angol és francia nyelvű nemzetközi iskolákat keresik. Ez az új iskolánk azért fontos, mert részben betölti ezt a rést.

„Itt nagyon értékelik az adventista oktatást”, mondta Isaac Yenge, a Kameruni Unió ügyvezető titkára a két, egyenként körülbelül 3700 diákot számláló adventista iskolában tett körútja során, a fővárosban, Yaoundében.

A második missziós projekt, ebben a negyedévben, Ghánában fut, ahol az Adventista Ápolási és Szülésznői Főiskola bővítési forrásokat kap új tantermek és diákszálló kialakítására.

Ez a főiskola mindössze 22 hallgatóval nyílt meg 2015-ben. Ma 770 diák tanul itt. Az igény nagy, az iskola nem is képes további tanulókat fogadni. Ez egy igazi missziós iskola, ahol az iskolásoknak csupán a 30%-a adventista vallású. Ám évről évre egyre több diák csatlakozik az egyházhoz.

A Távoli hírek oldalain olvasható három történet ápolónőnek tanuló diáklányokról szól, akikkel ebben az iskolában találkoztam, köztük egy „Madam Anatomy” becenevű diáklányról.

A Misszió támogatása nagyon fontos az egyház egysége szempontjából.

Köszönjük, hogy segítetek a szombatiskolai osztályotok tagjainak, hogy megismerkedhessenek a világszerte élő hittestvéreikkel és ösztönzitek őket, hogy adományaikkal vegyenek részt az egyházmisszióban.

Szívből köszönjük és az Úr áldását kívánjuk nektek!

Andrew McChesney, a Távoli hírek szerkesztője

Támogatási lehetőségek

A negyedév 13. szombatján adott adományokat a Nyugat-közép Afrikai Divízió két projektjéhez használjuk fel:

- A ghánai Asamang Abrepo Tikese Adventista Ápolási és Szülésznői Főiskola bővítése.
- Kétnyelvű, angol/francia általános iskola építése Bandjounban, Kamerunban.

2023. október 7.

1. LÁTNI ISTENT

Kamerun

Jacques

Jacques (e: zsak) mindennél jobban le akarta tenni az egyetemi felvételi vizsgákat a nyugat-afrikai országban, Kamerunban. De a vizsgák második fele szombaton volt.

„Én hetednapi adventista keresztény vagyok”, mondta Jacques a professzornak, aki pénteken és szombaton adminisztrálta a vizsgákat a kameruni főváros, Yaoundé melletti vizsgaközpontban. „Szombaton nem vizsgázhatok”. „Csak jöjjön és vizsgázzon le”, mondta neki a másik professzor. „Ki kell húznia a vizsgakérdéseket”, biztatta. „Nem”, felelte Jacques. „Szeretném, ha tudnák, hogy ha holnap nem találkozzunk, akkor a templomban vagyok”.

Egyes professzorok ezt kihívásnak tekintették. Gúnyolódva papnak nevezték. „El fogsz bukni, ha nem jössz ki vizsgázni, pap bácsi”, mondta egyikük.

Jacques hazament. Egy évvel korábban szívéért kereszttség által Jézusnak adta és elhatározta, hogy tiszteli a szombat Urát. Úgy döntött, böjtöl és imádkozik a szombati vizsga ideje alatt. Szombaton a vizsgaközpont helyett elment a gyülekezetbe. Naplemente után benézett a központba. Nem volt ott már senki. A vizsgákat lebonyolították, a professzorok elmentek. Jacques is hazaballagott.

Vasárnap kora reggel visszatért a vizsgaközpontba. Megint nem volt ott senki. Egész nap arra várt, hogy jöjjön valaki, de hiába, senki nem jött. Hétfőn korán ismét elment. Még senki sem volt ott. Leült és várt.

Egy idő után megérkeztek a professzorok, és elkezdték kiosztani a vizsgaeredményeket. A központ igazgatója délben megkérdezte a professzorokat, hogy állnak a dolgok.

„Minden rendben van, kivéve ezt a papot”, mondta a professzor Jacquesra mutatva.

A professzor kifejtette, hogy Jacques nem volt hajlandó szombaton vizsgázni. „Hadd vizsgázzon most”, mondta az igazgató.

„Rendben van”, válaszolták.

Az utolsó két vizsga lebonyolításához két professzorra volt szükség. Az első, aki angolt tanított, elővett egy tankönyvet, amit Jacques még soha nem látott, és azt mondta neki, hogy olvasson belőle.

Miközben Jacques enyhén dadogva olvasott, a professzor kigúnyolta, mondván: „Ez baj! Nem tud semmit. Hogy akar levizsgázni?”

„Kérdezzen még valamit”, mondta Jacques. „Kérem, kérdezzen még valamit.” „Nem lesz több kérdés”, mondta a professzor. „Nem fogja letenni a vizsgát.”

Jacques szüntelenül imádkozott önmagában, közben lassan az ajtó felé indult. Aztán az ajtóban megállt. Mintha valaki elébe állt volna, és visszatartotta volna, hogy ne menjen. Csak állt ott, mozdulatlanul. Nem nézve Jacquesra, a professzor kijelentette: „Ne aggódjon”.

Abban a pillanatban Jacques újra megmozdult és elhagyta a termet.

A következő professzornak Jacquesot a kormányzatról, a történelemtől és a földrajzról kellett vizsgáztatnia. Ehelyett azt kérdezte: „Nos, szombaturam, mi az a szombat?”

Jacques vizsgakérdésként értelmezte ezt a kérdést, és úgy döntött, alaposan elmagyarázza.

„A szombat az Isten Tízparancsolatában van”, kezdte, és a táskájában lévő Bibliáért nyúlt.

A professzor megállította. „Hagyd a Bibliát”, mondta.

Kijelentette, hogy Jacques agyimosott, és hogy a kormányzat, a történelem és a földrajz fontosabb, mint a vallás.

Jacques azt válaszolta, hogy egy teljes évig tanulta ezt a három tárgyat, és mégsem találta egyiket se olyan fontosnak, mint a vallást.

„A vallás lelkiismereti kérdés, és az ember teljes életére hatással lehet”, mondta. Ebben a pillanatban egy másik professzor lépett be a terembe. Az első professzor azt mondta Jacquesnak, hogy elhagyhatja a termet. A vizsgák lezajlottak.

Még aznap, valamivel később, amikor visszaindult a központba a vizsgaeredményekért, megállt előtte egy autó. Az angoltanár kiszólt hozzá a lenyitott autóablakon: „Örülhetsz!”

Jacques nem tudta, vajon a tanár ismét csak csúfolódik vele? A vizsgaközpontban a többi diákkal együtt várakozott, miközben a professzorok felolvasták azoknak a hallgatóknak a nevét, akik sike-

resen felvételiztek. Aztán meghallotta a nevét. Sikerült levizsgáznia! Meglepődött. Felemelt kézzel kiáltotta: „Istennek hála!”

Jacques megkereste az angoltanárt, hogy megköszönje. „Nem hitted el, amikor azt mondtam, hogy örülhetsz, mondta a professzor. Különben: meg akartuk buktatni”.

„És miért nem buktattak meg?”, kérdezte Jacques. A professzor egy másik professzorhoz fordult, aki a közelben állt. „Meg akartam őt buktatni, de nem tettem meg”, mondta. „Magam sem értem, miért nem bírtam őt megbuktatni.”

Jacques elképedt. Nem értette, mi történt. Csak annyit tudott, hogy Isten meghallgatta imáit. Isten megáldotta őt, amiért megtartotta a szombatot.

Jacques ma 56 éves, de soha nem felejtette el azt a napot. „Nincs kétségem afelől, hogy akkor valóban láttam Istent munkálkodni”, vallja.

A tizenharmadik szombat adományaink egy részét ebben a negyedévben a kameruni adventista oktatás bővítésére használják fel egy kétnyelvű iskola megnyitásával, ahol a gyerekek francia és angol nyelven tanulhatnak Jézusról. Köszönjük, hogy bőkezűen fogjátok őket támogatni.

A történettel kapcsolatban

- A felnőtteknek szóló tanulmány kérdése így hangzik: „Hogyan tapasztaltad meg Isten jelenlétét az életedben?” (lásd október 2., hétfő). Beszéljétek meg a szombatiskolai osztállyal, hogyan és milyen módon észlelte Jacques Isten jelenlétét. Gondolkozzatok el: milyen módon nyilatkozhat ki Isten az életekben?
- Töltsétek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Töltsétek le az (angol nyelvű) missziós információkat és a rövid tényeket a Nyugat-közép Afrikai Divízióra vonatkozólag: bit.ly/wad-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bib-

liát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A 7. cél arról szól, hogy támogassuk a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világgépet. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós adatok

Az első hetednapos adventisták, akik Kamerunba jöttek, William Harrison Anderson és T. M. French amerikaiak voltak, és 1926 novemberében érkeztek Dél-Afrikából. Nanga Ebokot választották az első misszióállomás helyszínéül, és ott Bessala Etong törzsfőnök 55 hektár földterületet ajándékozott nekik, amelyen aztán létrehozták az Adventista Missziót.

2023. október 14.

2. A MEGSZÁLLOTTSÁGTÓL A BÉKÉIG

Kamerun

Salome

A Salome név jelentése: béke. Ám élete minden volt, csak nem békés. Salome Kamerunban, e nyugat-afrikai országban, küzdött a démoni megszállottsággal.

Minden akkor kezdődött, amikor Salome elkezdett magánórákra járni a Kamerun fővárosában, Yaoundéban levő adventista középiskolai tanárához. Órákat vett abban a reményben, hogy levizsgázik és beiratkozhat az egyetemre. Osztályelső volt, ám az egyetemi felvételin folyamatosan megbukott. Még negyedszerre sem sikerült neki. Ezért kérte az adventista tanár segítségét.

„Imádkozhatok érted”, mondta neki a tanára. Salomének tetszett az ötlet. „De egy feltétellel”, tette hozzá. „Életedet összhangba kell hoznod Istennel”.

Salome beleegyezett. Nem volt adventista hívő, de nem gondolta, hogy bármin változtatnia kellene az életében. Úgy érezte, hogy Isten akarata szerint él.

Nem sokkal később, egyszer a tanár irodájában imádkoztak. És éppen amikor a tanára imádkozni kezdett, Salome elsivalkodta magát. Sikoltozás közben furcsa szavakat mondott. A tanára azonban nem hagyta abba az imádkozást. Salome ekkor sértegetni kezdte a tanárát és Istent. A tanár tovább imádkozott. Amikor a lány lenyugodott, nagyon csodálkozott, miután a tanára elbeszélte, hogyan viselkedett az ima alatt. Ő semmire sem emlékezett. Démon szállta meg és az beszélt belőle.

„Imaéletet kell folytatnod”, mondta neki. „Ne csüggedj. Minden Isten akarata szerint fog történni.”

E napot követően a démon minden imaalkalommal jelentkezett. Salome sikoltozott és szidta Istent. A torkát szorongatta, mintha saját magát akarná megfojtani. Néha kellemetlen szag, mint egy bomló holttest büze, töltötte be a szobát. A professzor addig imádkozott, amíg a lány vissza nem tért a rendes életbe.

Amikor már nyugodt volt, a tanára beszélt neki Istenről. Salome kezdte belátni, hogy az élete nem igazán volt összhangban Isten akaratával.

A tanár révén a szombati nyugalomról is tudomást szerzett. Megtanulta, mit jelent becsületesnek lenni. Megértette, hogy erkölcs-telenség a barátjával élni. Döntéseket hozott, és változásokat vitt az életébe. Elhagyta a barátját és szombatonként elkezdett járni a gyülekezetbe.

Ekkor történt vele, hogy a démon otthon támadta meg. Saloménaak nagyon fájt a feje, ezért felhívta az adventista barátnőjét. Amikor az adventista barátnője később visszahívta, hogy lássa, mi van vele, Salome nem fogadta a telefonhívást. Ekkor a barátnője elment hozzá, hogy megnézzze, mi van a lánnyal. Amikor bement a házba, egy bomló holttest büze töltötte be a szobát. Azonnal imádkozni kezdett. Tudta, hogy Saloménaak nem orvosságra vagy kórházra van szüksége, hanem Jézusra. Megtalálta a lányt, aki se megmozdulni, se beszélni nem bírt. Lebénult. A barátnője közel három órán át imádkozott, mire Salome visszatért a rendes állapotába.

Az adventista gyülekezetben is átélt egy újabb támadást. Az úrvacsorai szertartás közben, mialatt a kenyeret és a mustot osztották, Salome a földre rogyott, kezével a torkát szorongatta. A hívők zavarban voltak. Egyesek rémülten elmenekültek, mások imádkoztak,

ismét mások himnuszokat énekeltek. Salome, a szabad kezével felkapta a erjedetlen bort tartalmazó poharat, és a földre dobta. Össze akarta törni, hogy egy üvegdarabbal megvághassa magát.

A diakónusok kivitték a lányt a templomból. Salome minden egyes újabb támadással egyre elszántabb lett, hogy életét összhangba hozza Isten akarásával. Befejezte az alapvető igazságok tanulmányozását, és úgy döntött, hogy a keresztség által Jézusnak adja a szívét.

A démon végrehajtott még egy utolsó támadást. Amikor Salome odament a keresztelő medencéhez, a földre zuhant. Mintha egy láthatatlan erő tartotta volna vissza attól, hogy belépjen a vízbe. A lelkipásztor a vízben állva és látva mi történik, kinyújtotta a kezét, hogy segítsen Salomének. A lány azonban, aki immár a gonosz szellem uralma alatt áll, nem volt hajlandó megfogni a kezét. A lelkész nem törődött ezzel, hanem megragadta a kezét és behúzta őt a vízbe. Hevesen ellenállt, miközben a lelkész igyekezett őt a víz alá nyomni. Hisz a lelkipásztort tudta, hogy a gonosz szellem ellenezte a keresztséget, nem pedig Salome.

Amikor Salome kijött a vízből, a gonosz lélek eltávozott. A lány boldogan mosolygott. A keresztség után a gonosz lélek soha többé nem zaklatta őt. De a lány hallotta, ahogy gúnyolódik vele, az ötödik, egyetemi felvételi vizsgára való felkészülés során. Azt mondta neki, hogy soha nem fogja letenni a felvételit, és az élete egy nagy kudarc lesz. A lány azonban sikeresen letette a felvételit.

Salome ma 31 éves és nyugodt életet él. Gyülekezeti diakónusnő lett, az adventista gimnáziumban is tanít, ahová egykor járt. Dicsóítja Istent, amiért négyszer megbukott az egyetemi felvételi vizsgáján.

„Isten felhasználta a vizsgakudarcokat, hogy elvezethessen engem az adventista tanárhoz, aki elkezdett imádkozni értem; aztán hogy megláttassa velem a démon jelenlétét az életemben, és végül megszabadítson tőle”, vallja Salome.

A tizenharmadik szombat adományaink egy részét ebben a negyedévben a kameruni adventista oktatás bővítésére használják fel egy kétnyelvű iskola megnyitásával, ahol a gyerekek francia és angol nyelven tanulhatnak Jézusról. Köszönjük, hogy bőkezűen fogjátok őket támogatni.

A történettel kapcsolatban

- E heti tanulmány a felnőtteknek szóló, Bibliatanulmányozási Útmutatóból, rávilágít a krisztusi nagy megbízatásnak a legfőbb elemére: „Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és íme, én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen.” (Mát 28,19–20), ez pedig a tanítványképzés. Kérdezzétek meg a szombatiskolai osztályban, hogyan tett eleget Salome tanára ennek a nagy parancsoknak? (A lehetséges válaszok: imádkozott a lányért; bátorította őt, hogy Isten akarata szerint éljen; tanította őt a bibliai igazságokra.) Beszéljétek meg a lecketanulmány kérdését: „Milyen hatással van a Jézustól kapott megbízás arra, hogyan éltek és szolgáltok másokat?” (lásd: október 9., hétfő)
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Töltsétek le az (angol nyelvű) missziós információkat és a rövid tényeket a Nyugat-közép Afrikai Divízióra vonatkozólag: bit.ly/wad-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós adatok

Az első hat bennszülött, aki elfogadta az adventista hitet, 1929 áprilisában keresztelkedett meg, Kamerunban. Ők a következők: Ndi Daniel, Medjo Endangte Josué és Antoine Mfoumi, és mindegyikük felesége.

2023. október 21.

3. A VAKOK REMÉNYSÉGE

Kamerun

Cosmas

Egy Cosmas nevű laikus evangélista, miközben evangelizációs összejövetelekre készült Douala városban, a nyugat-afrikai Kamerun állam legnagyobb városában, váratlanul összetalálkozott egy vak emberrel.

A férfi azt mondta Cosmasnak: „Ha van valami küldetési projekt az életben, akkor azt olyan emberekkel kell megvalósítani, akik vakok.”

Ezek a szavak visszhangoztak Cosmas fejében. Azon az éjszakán azt álmodta, hogy egy vak emberrel beszélgetett.

Másnap reggel azon töprengett, hogy az álom kapcsolatban áll-e azzal a férfival, akivel előző nap találkozott. Azon a napon, amikor az evangéliumi összejövetelekre készült, 10 vak emberrel találkozott.

Azon az éjszakán azt álmodta, hogy egy futballstadionban van, tele vak emberekkel. Amikor felébredt, úgy érezte, hogy Isten talán arra hívja, hogy vak emberekkel dolgozzon.

Ez 2014-ben volt. Ma Cosmas a vakoknak egy 350 fős csoportjára felügyel. Igét hirdet nekik, bemutatja a bibliai személyek tapasztalatait, segíti szociális és oktatási szükségleteik körül. Közülük már többen megkeresztelkedtek. Íme, kettőjük története.

Apollinaire

Apollinaire (e: apoliner) aki autószerelő, közel 20 évig dolgozott egy francia autógyártónál. 1990-ben kezdték szembajok gyötörni. Látása fokozatosan elhomályosodott, és végül 2004-ben elvesztette a szeme világát, és egyben a munkáját is.

Otthon ülve sok időt töltött rádióhallgatással. Szombat este a „Meg van írva” adventista műsort hallgatta.

Cosmas az egyórás műsorban a vak emberekhez szólt, és végül meghívta hallgatóit a szombat reggeli istentiszteletre.

Hétfőn Apollinaire elment a rádióállomásra, hogy felkeresse Cosmast. A technikus elmondta neki, hogy Cosmas hétközben a

kórházban dolgozik. Tehát Apollinaire felkereste őt a kórházban. Ott Cosmasszal megbeszélték, hogy szombaton találkoznak a templomban.

Ezek után Apollinaire minden szombaton megjelent a gyülekezetben. Bizonyos idő elteltével meg is keresztelkedett és csatlakozott az adventista hittestvéreinek közösségéhez.

Ma 58 éves, és azt mondja, örömmel vesz részt az istentiszteleten olyan emberekkel, akik szeretik Istent, és a vakokat. „Meglépett, hogy Isten hogyan vezeti az embereket arra, hogy megtalálják a vakokat, és gondoskodik róluk”, mondta. „A társadalom többnyire elutasít bennünket.“

Flóra

Amikor Flóra 32 éves volt, erős fejfájások kezdték gyötörni. Soha nem volt gondja a szemével, de ekkor három hónap leforgása alatt teljesen megvakult.

Flóra kiközösítve érezte magát.

Elszigetelődve a világtól, otthon elkezdte hallgatni a rádiót, és különösen a „Meg van írva” című műsort. Felkeltette figyelmét a Cosmas által vezetett program.

Flóra mindig is embernek tekintette Jézust, papnak, vagy olyan személynek, akitől segítséget kérhet, ha baja van. De miközben hallgatta a „Meg van írva” című rádióműsort, megismerte azt a Jézust, aki megváltoztathatja az emberek életét. Megtudta, hogy az adventista egyház nagyra értékeli a vak embereket, és szombatonként istentiszteletet szervez a számukra. Elment a gyülekezetbe.

Ahogy teltek a hónapok, újra mosolyogni kezdett és boldog volt. Egyre nőtt benne a vágy, hogy örömét másokkal megossza. Kereszttség útján csatlakozott a Keresztény Adventista Egyházhhoz.

Aztán Flóra találkozott egy gyülekezeti taggal, aki feleségül akarta venni. Az ember családja ellenezte a házasságot, de megkérdezte tőlük: „Ha vak lennék, nemde örülnétek, ha megnősülnék?” Amikor megerősítették, hogy örülnének, akkor azt mondta: „Engedjétek hát hadd vegyem feleségül Flórárt”. A pár így 2022-ben összeházasodott.

Flóra ma 40 éves, és vakokat tanít a számítógépes munkára. Legnagyobb öröme az, ha elmondja az embereknek, hogy Jézus szereti őket, és senkit sem utasít el.

„Én egy vak személy vagyok, de örömteli életet élek”, mondja. „Megvan a helyem a világban, és semmiben sem szenvedek hiányt.”

E negyedév tizenharmadik szombati felajánlásának egy része annak a svájci misszionáriusnak a munkájára épül, aki 1963-ban megszerkesztette a „Meg van írva” adást Kamerunban. A misszionárius, Aimé Cosendai úttörő volt az egyház munkájában, Kamerunban, és több mint 50 éves szolgálata során több száz egyházi iskolát nyitottak.

E negyedévi adományainktól támogatva még egy egyházi iskolát nyithatnak majd, ahol a gyerekek francia és angol nyelven tanulhatnak Jézusról.

Köszönjük, hogy nagylelkű adományokat terveztek a Nyugat-közép Afrikai Divízió számára a missziós lelkület életben tartásához.

A történettel kapcsolatban

- Cosmas egy szükségletet azonosított közösségében, amikor vakokat támogató csoportot alapította. Az e heti szombatiskolai bibliatanulmány a Bibliakalauz felnőtteknek cím alatt arra ösztönzi az olvasókat, hogy azonosítsák a közösségükben a sajátos igényű embereket, és imádkozzanak azért, hogy lehetőségük legyen elérni őket (lásd október 19., csütörtök). Beszéljétek meg a szombatiskolai osztály tagjaival, milyen tanulságokat és ihletet meríthetnek Cosmas példájából.
- A svájci úttörő-misszionáriusról, Aimé Cosendairól többet is megtudhattok a Hetednap Adventisták online enciklopédiájában, angol nyelven: bit.ly/Cosendai-Bio
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Töltsétek le az (angol nyelvű) missziós információkat és a rövid tényeket a Nyugat-közép Afrikai Divízióra vonatkozólag: bit.ly/wad-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Szemlélteti az 1. számú missziós célt, amely a misszió világszerte történő felélesztése és a misszióért való önfeláldozó élet, mint olyan életmód bemutatása, ahol nemcsak a lelkészek, hanem a gyülekezet minden tagja, fiatal és idős, részt vesz a Krisztusról való örömteli bizonyágtevésben és a tanítvány-

képzésben. A 2. számú cél az erőteljesebb adventista missziós tevékenységről szól a nagyvárosokban, (...) elszigetelt embercsoportok és nem keresztény vallások között. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

2023. október 28.

4. AZ IDŐSKORÚ HOSSZÚ VÁRAKOZÁSA

Kamerun

Cosmas

Ez a történet egy nyugat-afrikai országban, Kamerunban élő, idős emberről szól.

Mbassi egy dohányipari cégnél dolgozott Kamerun fővárosában, Yaoundében. Cigarettaikat készítették.

Ebben a városban találkozott egy svájci hittérítővel, aki 1953-ban bibliatanulmányozást ajánlott fel neki. Érdekelte, amit olvasott, és elkezdte megtartani a hetedik napi szombatot. Egyre erősödött benne a vágy, hogy életét és szívét Jézusnak adja, és megkeresztelkedjen.

Ám a keresztség iránti kérelmét elutasították. Ennek oka az volt, hogy egy dohányipari cégnél dolgozott. Emellett időnként szombaton is dolgozott.

Mbassi nagyon csalódott volt, de azért továbbra is eljárt a gyülekezetbe, amikor csak alkalma volt rá. Amikor viszont elment a gyülekezetbe, akkor meg a munkahelyén akadékoskodtak. Végül a szombat miatt fel is mondtak neki.

Munkanélküli lévén, Mbassi visszament a szülővárosába. Nem volt megkeresztelve, de azért megtartotta a szombatot. 52 évig szombatünneplő volt.

Mbassi idővel megöregedett. Haja megőszült. Látása meghomályosodott. De Jézust egyre jobban szerette. Nagyon szeretett volna megkeresztelkedni.

Egy napon egy adventista prédikátor jött a városába, hogy evangelizációs találkozót szervezzon. Amikor a városlakók meghallották, hogy a prédikátor szombatünneplő, elmondták neki, hogy a városukban egy idős férfi szintén szombatünneplő.

„Az idős férfinak van egy unokaöccse, aki lelkész”, mondta egy ember. „De Mbassi nem vesz részt a vasárnapi misén az unokaöccse templomában, pedig a templom éppen a házával átellenben van.”

„Van egy másik templom is, tőle egy utcával lejjebb”, mondta egy másik személy. „De ő ott sem vesz részt a vasárnapi istentiszteleteken.”

Az adventista prédikátor rájött, hogy a helyi lakosok éveken át csúfolták az idős embert, mondván, hogy csak névlegesen adventista hívő, mivel soha se lett megkeresztelve.

A prédikátor otthagytott mindent, és az öreg házához sietett.

Mbassi beteges volt, és ágyban fekvő. Azt mondta, hogy az elmúlt két napban így imádkozott: „Uram, hogyan halhatok meg anélkül, hogy megkeresztelkednék? 1953 óta ünneplem a szombatot, de még nem keresztelkedtem meg. Ha valóban a Te gyermeked vagyok, segíts, hogy megkeresztelkedjek, mielőtt meghalok.”

A lelkipásztor és az idős ember együtt imádkoztak.

A prédikátor ezt követően két hétig tanulmányozta az emberrel a Bibliát. A lelkipásztor, akit Cosmasnak hívtak, egy adventista kórházban dolgozott, amely 70 kilométerre található Yaoundéban. Minden nap hosszú utat kellett megtennie, hogy eljőjön és tanulmányozhassa a Bibliát az öreggel.

Végül Mbassi megkeresztelkedett. Ekkor 84 éves volt. Gyenge volt, ezért úgy kellett levinni a folyóhoz. Ő mégis egész idő alatt mosolygott. Mosolygós arccal merült a víz alá, és még nagyobb mosoly volt az arcán, amikor felmerült. Isten meghallgatta imakérését, hogy megkeresztelkedhessen.

Az e negyedév tizenharmadik szombati felajánlásának egy része annak a svájci hittérítőnek a munkájára épül, aki a múlt század 50-es éveiben Mbassit a Biblia igazságaira tanította.

A misszionárius, Aimé Cosendai úttörő volt az egyház munkájában, Kamerunban, és több mint 50 éves szolgálata során több száz egyházi iskolát is nyitottak.

E negyedévi adományainktól támogatva még egy egyházi iskolát nyithatnak majd, ahol a gyerekek francia és angol nyelven tanulhatnak Jézusról.

Köszönjük, hogy nagylelkű adományokat terveztek a Nyugat-közép Afrikai Divízió számára a missziós lelkület életben tartásához.

A történettel kapcsolatban

- A Bibliakalauz felnőtteknek e heti szombatiskolai tanulmánya arra hívja fel a nagyvárosokban élő olvasókat, hogy találjanak gyakorlati módokat a küldetés teljesítésére (lásd október 27., péntek). Kérdezzétek meg a szombatiskolai osztályotok tagjait, hogy Cosmas (és előtte Aimé Cosendai hittérítő) hogyan teljesítette a küldetést Kamerun nyugsgő fővárosában, Yaoundében, ahol mindketten éltek. Lehetséges válaszok: Ima, nagy távolságok megtételére való hajlandóság, otthonlátogatás, bibliatanulmányozás felkínálásával.
- A svájci úttörő-misszionáriusról, Aimé Cosendairól többet is megtudhattok a Hetednapi Adventisták online enciklopédiájában, angol nyelven: bit.ly/Cosendai-Bio
- Töltsétek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Töltsétek le az (angol nyelvű) missziós információkat és a rövid tényeket a Nyugat-közép Afrikai Divízióra vonatkozólag: bit.ly/wad-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. A 2. számú cél az erőteljesebb adventista missziós tevékenységről szól a nagyvárosokban, (...) elszigetelt embercsoportok és nem keresztény vallások között. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A Keresztény

Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Rövid tények

- Kamerun 1960.01.01-én nyerte el függetlenségét, majd 1960.09.20-án lett az Egyesült Nemzetek Szervezetének tagja.
- A kameruni frank Kamerun hivatalos pénzneme.

2023. november 4.

5. A LÁTHATATLAN FOJTOGATÓ

Guinea

Theophane

Valami félelmetes dolog történt, amikor Theophane egyik szombat reggel a középiskolába készült a nyugat-afrikai Guineában. Valaki elkapta a torkát.

Theophane azonban nem látta ki fojtogatta. Csak érezte, hogy nem tud lélegezni. Rémműlten futott az iskolába. Egy idő múlva már ismét rendesen tudott lélegezni.

De ez csak a kezdet volt. Amikor Theophane a legkevésbé számított rá, érezte, hogy egy láthatatlan kéz szorítja a torkát, és elzárja a légutakat. Levegő után kapkodva futott, és megpróbált olyan helyet találni, ahol lélegezni tudott.

Apja bevitte a kórházba, de az orvos nem talált semmit. „Mindene szabályosan működik”, mondta. Apja egy másik kórházba vitte. De az orvos megint nem talált semmit.

„Jól van a fiú”, mondta. De Theophane érezte, hogy valami nincs rendben. Látszólag minden rendben volt, de időnként mégsem tudott lélegezni!

Apja pszichiátriai kórházba vitte, az orvos meg tablettákat írt fel neki. Theophane jobban érezte magát a gyógyszer bevétele után, ám a tabletták nem szüntették meg a rohamokat. Egy idő után a tabletták egyáltalán nem is segítettek. Nem tudta, mit tegyen.

Ebben a pillanatban egy hang szólt hozzá. „Menj a templomba”, mondta a hang.

Theophane nem értette az üzenetet. Gyerekkora óta minden vasárnap elment a templomba. Egy éve, hogy nem jár már, és nem is látja okát annak, hogy ismét elkezdjen oda járni. Figyelmen kívül hagyta a hangot.

De ismételten támadás érte, a hang pedig kitartóan hangoztatta: „Menj a templomba”. Theophane azon töprengett, vajon Isten próbál vele kommunikálni? Elkezdte olvasni a Szentírást. Egy idő után észrevette, hogy amióta olvassa a Bibliát, azóta éjszakánként jobban alszik. Elhatározta, hogy vasárnaponként ismét járni fog a családjával a templomba.

Aztán a nagybátyja jött hozzájuk látogatóba. Theophane beszélt neki a láthatatlan fojtogatóról, aki miatt nem tudott rendesen lélegezni. Beszélt neki a hangról, amely kitartóan a templomba invitálta.

Theophane nagybátyja adventista volt, és a Világmisszió úttörőjeként dolgozott Guineában.

A Világmisszió úttörője olyan misszionárius, aki Jézust hirdeti saját hazájában olyan emberek csoportjának, amelyeket eddig nem tudtak elérni az evangélium üzenetével. Theophane nagybátyja általában nem keresztényekkel dolgozott, de most belátta, hogy unokaöccsének segítségére van szüksége.

„El kellene menned az adventista templomba imádkozni”, mondta a nagybácsi. „Ez lenne a legjobb megoldás a számodra.”

A következő szombaton Theophan a nagybácsival elment az adventista gyülekezetbe, és az egész napot ott töltötték. Naplemente után ment csak haza, olyan belső békével telt meg, amelyet korábban soha nem érzett. Azon az éjszakán mélyebben aludt, mint az elmúlt hónapokban.

Ezt követően minden szombaton eljár az adventista gyülekezetbe, vasárnaponként és csütörtökönként pedig az imagyűlésekre. Minden összejövetelen imádkoztak érte. Arra kérték Jézust, hogy avatkozzon be a démoni támadások megállítása érdekében.

Ahogy haladt az idő, a támadások egyre gyengébbek és ritkábbak lettek, amíg teljesen meg nem szűntek. Theophane megértette, hogy a templom fontos hely. Ügye meghaladta az orvosok erejét. Csak Jézus tudta megmenteni. Szívét tehát Jézusnak adta, és az adventista egyház tagja lett.

Köszönjük a tizenharmadik szombati adományaitokat, amelyek három évvel ezelőtt a conakryi adventista iskola új osztálytermekkel történő bővítését támogatta.

Theophane történetének folytatását a jövő héten olvashatjátok.

A történettel kapcsolatban

- Theophane nagybátyja a Világmisszió úttörőjeként dolgozott, terjesztette Jézus szeretetét a nem keresztények között Guineában. De a szerepe megváltozott, amikor unokaöccsének, egy kereszténynek segítségére volt szüksége. A „Bibliatanulmányozási Útmutató felnőtteknek” e heti tanulmányában azt kérdezik az olvasóktól, hogyan látják a misszióban betöltött szerepüket, és hogyan változna meg a felfogásuk, ha az életben betöltött szerepüket egyszerűen úgy jellemeznék, mint „Isten képviselői/nagykövetei” a Földön? (Lásd: október 30., hétfő). Kérdezzétek meg a szombatiskolai osztályotokat, hogy az Isten nagykövete elnevezés megfelel-e a nagybácsi szerepének ebben a missziós történetben? Imádkozzatok a szombatiskolai osztályotokkal, kérve Istent, hogy segítsen nekik jobban megérteni Őt és a küldetésében betöltött szerepüket.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Töltsétek le az (angol nyelvű) missziós információkat és a rövid tényeket a Nyugat-közép Afrikai Divízióra vonatkozólag: bit.ly/wad-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A 7. cél arról szól, hogy támogassuk a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világlépet. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós információk

Guinea mind a négy fő régiójában a muszlimok alkotják a többséget. A keresztények a legtöbben a fővárosban, Conakryban élnek, viszont az ország déli részén és a keleti erdővidék más nagyvárosaiban az iszlám az elterjedtebb. A bennszülött vallási hiedelmek az erdővidéken a legelterjedtebbek.

2023. november 11.

6. A VÁLTOZÁS

Guinea

Theophane

Az apát nyugtalanította a tudat, hogy Theophane csatlakozott a Keresztény Adventista Egyházhoz Guineában, amely egy nyugat-afrikai ország. Az apa egy másik keresztény felekezet vezetője volt, és szégyellte, hogy a középiskolás fia más vallást választott.

„Adok egy hetet, hogy meggondold magad”, mondta neki az apja. „Ha nem fogsz járni velem vasárnaponként a templomba, akkor jobb, ha elválnak útjaink.”

Theophane elszomorodott. Nagyon szerette az apját. De megtapasztalta Jézus erejét, miután nagybátyja meghívta őt az adventista gyülekezetbe. Démoni támadásokat kellett túrnie, amelyek csak akkor szűntek meg, amikor az adventisták imádkoztak érte. Aztán a Bibliát olvasva megtanulta, hogy a keresztényeknek a hetedik napon, szombaton kell Istent dicsőíteni, nem pedig a hét első napján, vasárnap. Theophane nem akart visszatérni régi életéhez. Ha nem maradhat otthon, akkor elmegy. Így egyik szomszédban lakó barátjához költözött.

Theophane nagyapja is beavatkozott. A család legidősebb férfitagjaként nagy tisztelet övezte. Theophanet róla nevezték el. „Össze vagy zavarodva”, mondta a nagyapja. „Megbeszélék egy találkozót a pappal. Ő majd segít megértened az igazságot.”

A nagyapa és az apa elvezette Theophanet a pap otthonába. Nem akármilyen pap volt ám. Vezető teológus volt, vallást tanított az egyetemen.

„Mi készítetett arra, hogy kilépj az egyházból?”, kérdezte a pap a fiút. Theophane kinyitotta a Bibliáját a 2Mózes 20-nál „Szeretném, ha tanulmányoznánk Isten tízparancsolatát”, mondta.

Felolvasta az első parancsolatot, amely így hangzik: „Én, az Úr, vagyok a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptomnak földéről, a szolgálat házából. Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem” (2Móz 20,2-3). Majd felolvasta a második parancsolatot, amely a bálványképeket és bálványszobrokat tiltja.

A paphoz fordulva megkérte, magyarázza el az első két parancsolatot.

A pap védelmezte az ikonokat a templomban. Elmondta, hogy az izraeliták megmenekültek, amikor a bronzkigyóra néztek, amelyet Mózes emelt fel a pusztában, a mai keresztények pedig az ikonok szemlélésével menthetők meg.

Theophan rátért a negyedik parancsolatra: „Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat, de a hetedik nap az Úrnak a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon se magad, se fiad, se leányod, se szolgálád, se szolgálóleányod, se barmod, se jövevényed, aki a te kapuidon belül van; mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék. Azért megáldá az Úr a szombat napját, és megszentelé azt.” (2Móz 20,8-11).

A pap azt mondta rá, hogy a törvényt megváltoztatták. Theophane Jézus szavaival válaszolt: „Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltssem.” (Máté 5,17).

Akkor a pap azzal vádolta meg Theophanet, hogy nem tiszteli az ötödik parancsolatot. „Te nem tiszteled apádat”, mondta neki. „Nem teszed azt, amit mond neked. Isten azt mondta: „Tiszteld atyádat és anyádat...”

Theophane így felelt: „Jézus viszont azt mondta: Aki inkább szereti atyját és anyját, hogynem engemet, nem méltó én hozzám; és aki inkább szereti fiát és leányát, hogynem engemet, nem méltó én hozzám.” (Máté 10,37).

A pap az apára nézett. „A fiának vége”, mondta. „Ne hagyja, hogy önöknél éljen, mert másokat is megfertőz.”

A paptól távozóban az apa dühös lett. Theophane születési anyakönyvi kivonatának elégetésével fenyegetőzött, és hogy minden kap-

csolatot megszakit vele. Átkozta testvérét, aki meghívta Theophanet az adventista gyülekezetbe.

A fiú védelmezte a nagybácsit. „Soha semmi rosszra nem tanított”, mondta. „Csak utat mutatott.”

Az apa közvetlenül a testvérének panaszkodott, aki emlékeztette őt a démoni támadásokra. „Theophane nagy bajban volt”, mondta. „Sok orvoshoz vitted, és adtak neki gyógyszert. Mindent megtettél, de semmi sem segített. Ezek a támadások csak akkor szűntek meg, amikor az egyházam hívei imádkoztak érte. A fiú nem engem követ. Isten Szavát követi.”

Majd eltelt nyolc hónap. Theophane élete alaposan megváltozott. Nemcsak a démoni támadásoktól menekült meg, hanem emellett egy kedves, nagylelkű fiatalemberré formálódott. A szomszédok, akik korábban még arra kérték a gyermekeiket, hogy ne közeledjenek Theophanehoz, mert „rossz” hatással lesz rájuk, most azt akarták, hogy a gyermekeik olyanok legyenek, mint ő. Az apa elképedt a fia életében bekövetkezett rendkívüli változáson, és felhívta a testvérét, hogy megköszönje neki.

„Köszönöm, amit a fiamért tettél”, mondta. „A fiú, akit korábban ismertünk, ma már nem ugyanaz.”

Ma Theophane otthon él, és szabadon megtartja a szombatot. Imádkozik, hogy apja és nagyapja is találkozzon Jézussal, aki megváltotta az életét.

„Azért imádkozom most Istenhez, hogy változtassa meg a szívűket, hogy csatlakozhassanak hozzám az új hitben, és együtt imádkozhassunk”, mondja.

Köszönjük a tizenharmadik szombati ajándékokat, amelyek három évvel ezelőtt a guineai conakryi adventista iskola új osztálytermekkel történő bővítését támogatta.

A történettel kapcsolatban

- A Bibliatanulmányozási Útmutató felnőtteknek e heti tanulmányából a keresztények missziós indíttatását emeli ki. Beszéljétek meg a keresztények motivációit az e heti missziós történetben, beleértve egyrészt Theophane apját, nagyapját és papját, másrészt Theophanet és a nagybátyját. Kérdezzétek meg a szombatiskolai osztályt, mit tanulhatunk meg ezekből a példákából.

- Az e heti, felnőtteknek szóló bibliatanulmányozási kalauz is hangsúlyozza azt az örömet, amelyet a hívők akkor éreznek, amikor személyes találkozást élnek át Krisztussal. Beszéljétek meg, hogyan lelte örömét Theophane a bizonyágtevésben. Miért nem osztozott örömeiben az apja, a nagyapja és a papja? Mi történt, ami miatt az apa meggondolta magát? Lehetséges válasz: Az apa nemcsak fia szavain keresztül hallott Jézusról, hanem látta is Jézust a fia megváltozott életében.
- Theophane nagybátyja a Világmisszió úttörőjeként dolgozott, hirdette Jézus szeretetét a nem keresztények között Guineában. De belátta, hogy unokaöccsének, aki keresztény, szintén segítségre volt szüksége.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Töltsétek le az (angol nyelvű) missziós információkat és a rövid tényeket a Nyugat-közép Afrikai Divízióra vonatkozólag: bit.ly/wad-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

2023. november 18.

7. MEGFELELŐ ISKOLÁT TALÁLNI

Ghána

Nusrat

A tízéves Nusrat nem értette, miért jár rendszeresen a házukba egy cukorbeteg nő, hogy a nagymamája átkötözze a sebét.

„Tetszik neked ez a nő, és ezért mindig segítesz neki és átkötözöd a sebét?”, kérdezte a nagymamától.

„Ez az én ápolónői felelősségem”, válaszolta a nagymama. „Ez a dolgom.”

A kislánynak tetszett a nagymama munkája. Olyan akart lenni, mint a nagymama, és segíteni akart az embereken. Arról álmodozott, hogy szülőházájában, Ghánában ápolónő lesz.

Miután Nusrat elvégezte az általános iskolát, a nagyanyja több nővériskolát ajánlott neki. De Nusratnak nem volt pénze beiratkozni. Anyja már támogatta nővérét, aki tanítóképzőbe járt, így Nusratnak már nem tudott segíteni abban, hogy ápolónőnek tanuljon.

Három év telt el. Nusrat álma távoli vágnak tűnt.

Egy nap Nusrat elmondta nagybátyjának, aki meglátogatta őket, hogy ápolónő szeretne lenni. Nurideen bácsi orvos-technikus volt.

Nurideen bácsi tudott egy megoldást. Ápolói diplomáját a Valley View Egyetemen szerezte, amely a Hetednap Adventista Egyházhoz tartozik, és azt mondta, hogy az adventista oktatás megfizethető.

Nusrat érdeklődött, de egyben aggódott is. Ő, a nagybátyja és a többi családtag egy másik világvalláshoz tartozott. Gyermekeként egy keresztény iskolában tanult, és nagyon kényelmetlenül érezte magát.

„Mindig kívülálló éreztem magam, mert nem tudtam énekelni az énekeiket, és nem értettem, hogyan imádkoznak”, emlékezett a lány.

Nurideen bácsi azt válaszolta, hogy az adventista iskolák nem olyanok, mint a többi keresztény iskolák.

„Teljesen szabadnak éreztem magam, hogy dicsérjem Istent és imádkozzam a Valley Viewban úgy, ahogy jónak láttam”, mesélte a nagybácsi. „Nem volt kirekesztés”.

Bevallotta, hogy kissé kényelmetlenül érezte magát, amikor először lépett be az adventista templomba. „De te mindig arra gondold, hogy Isten jelenlétében vagy, nem a templomban.”

„Sokat segített abban, hogy megértsem: ez az istentiszteleti megközelítés más, mert az egész istentisztelet az Úr Isten jelenlétében zajlott.”

Nurideen nagybácsi azt is elmesélte neki, hogy minden gyülekezeti tevékenységre eljárt, de senki semmit nem szólt arra, amikor a saját gondolatai szerint imádkozott.

Nusrat nagyon bátorítónak találta a nagybácsi tapasztalatát. „Jó lenne egy olyan iskolába járni, ahol megengedik, hogy tetszés szerint imádkozz, és szívesen látnak. Ez lenne a legjobb hely, ahol lehetnél.”

A Valley View Egyetem azonban messze volt tőlük, Nusrat inkább szeretett volna egy közelebbi adventista iskolába iratkozni. Talált is egy adventista főiskolát, ahol nővéreket és szülésznőket képeznek.

Nusrat mára már az első évet be is fejezte. „A szombatiskolában együtt tanuljuk a himnuszokat, és együtt járunk a gyülekezetbe”, meséli. „Nagyon jól érzem magam a szombati istentiszteleteken.”

Nem sokkal ezelőtt meg is mondta Nurideen bácsinak, hogy az adventista oktatásról szerzett benyomása helyes volt. „Amit mondtál, az igaz”, mondta. „Nincs megkülönböztetést.”

A nagybácsi örült a jó híreknek. „Tudtam, hogy ott jól fogod érezni magad.”

A 13. szombati adományok támogatásával ebben a negyedévben, Ghánában az Adventista Ápolói és Szülésznői Főiskola bővítési forrásokat kap új tantermek és diákszálló kialakítására. Ez a főiskola mindössze 22 hallgatóval nyílt meg 2015-ben. Ma 770 diák tanul itt. Még sokan szeretnének itt tanulni, de az iskola nem képes újabb tanulókat fogadni.

Ez egyben egy igazi misszióiskola is, ahol a tanulóknak mindössze 30 százaléka adventista. De minden évben sok új diák csatlakozik egyházunkhoz.

Köszönjük, hogy a tizenharmadik szombaton, azaz december 30-án szeretettel átnyújtjátok a nagylelkű adományokat a támogató-sukra.

A történettel kapcsolatban

- A felnőtteknek szóló bibliatanulmányozási kalauz e heti tanulmányának célja, hogy elmagyarázza az olvasóknak, mit jelentenek Jézus szavai a gyakorlatban: „Az pedig felelvén, monda: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat.” (Lukács ev. 10,27) (lásd november 14., kedd). Kérdezd meg a szombatiszkolai osztályodat, hogyan élte meg Nurideen bácsi ezt a szeretetet az adventista egyetemen? Hogyan éli meg Nusrat ezt a szeretetet az egészségügyi főiskolán? Hogyan mutathatja meg ezt a szeretetet a szombatiszkolai osztályotok ezen a héten?
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Töltsetek le az (angol nyelvű) missziós információkat és a rövid tényeket a Nyugat-Közép Afrikai Divízióra vonatkozólag: bit.ly/wad-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. A 2. számú cél az erőteljesebb adventista missziós tevékenységről szól a nagyvárosokban, a 10/40 (földrajzi) ablak keretében, elszigetelt embercsoportok és nem keresztény vallások között. A 4. cél azoknak az adventista intézményeknek a támogatásáról szól, amelyek az ember teljes egészségének a megőrzéséért küzdenek, valamint a reménység megerősítésére törekszenek Jézus – istenkép-megújító – tevékenysége által. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós információk

- A ghánai Hetednapi Adventista Egyház eredete egy Hannah More (1808–1868) nevű nőhöz kötődik, aki egy másik nyugat-afrikai felekezetenél szolgált misszionáriusként, aki elfogadta a hetednapi adventizmust, amikor szabadságon volt az Amerikai Egyesült Államokban.
- Francis Dolphijn (meghalt 1914 táján) volt a ghánai Keresztény Adventista Egyház első őslakos misszionáriusa. Miután elolvasott egy szombatról szóló traktatust, úgy döntött, hogy megosztja friss hitét Ghána Aranypartján.

2023. november 25.

8. KÖVETNI AZ IGAZSÁGOT

Ghána

Obed

Nagyapa azt javasolta, hogy Obed iratkozzon be egy adventista középiskolába a nyugat-afrikai Ghánában. Ám Obed mostohaapja határozottan ellenezte az ötletet.

„Nem fogom elengedni abba a középiskolába, mert adventistaként fog visszajönni”, mondta Obed mostohaapja, aki egy másik keresztyén felekezet lelkésze volt.

Obed egy állami bentlakásos iskolába iratkozott be. Ott mégis tudomást szerzett az adventistákról.

Amikor iskolába járt, más tanulókkal együtt, minden vasárnap részt vett az istentiszteleten az egyik osztályteremben. Hűségesen dicsőítette Istent évről évre.

Az alsó tagozatosokat az év végén hazaküldték, míg a felső tagozatosok egy hónapig készültek az érettségire. Mivel olyan kevés diák volt az egyetemen, a vasárnapi istentiszteleteket törölték. Eltelt egy hét, majd a második és a harmadik hét is. Obednek hiányoztak ezek a vasárnapi istentiszteletek.

A záróvizsgák előtti utolsó hétvégén három osztálytársát látta elhagyni az egyetemet szombat reggel. Szépen fel voltak öltözve, és azt mondták, hogy templomba mennek.

„Veletek mehetek?”, kérdezte Obed.

Obed elkísérte a két fiút és egy lányt az adventista templomba. Csodálva hallgatta, amikor az istentiszteleten különleges zenekísérettel énekelni hallotta őket. Még soha nem hallott több szólamú templomi éneket; az ének szavai meg egyenesen megérintették a szívét. Az „Addig” című éneket énekeltek (“Until Then”).

Hétfőn mindjárt megkérte az adventista kislányt, Sandrát, hogy adja neki kölcsön az énekeskönyvét. Át akarta másolni a hallott ének szavait. Sandra kölcsönadta neki az énekeskönyvet és bemutatta, hogyan kell az éneket énekelni. Akkor Obed megkérte Sandrát, hogy más énekekre is tanítsa meg. A záróvizsga hetén sok éneket énekeltek együtt.

A himnuszok felkeltették Obed érdeklődését a Keresztyén Adventista Egyház iránt, és többet is szeretett volna megtudni róla.

De mit szólna a mostohaapja? Eszébe jutott, hogy mostohaapja nem akarta elengedni az adventista iskolába, kifejezve félelmét, hogy Obed netán még adventista lesz.

A középiskola elvégzése után Obed egész nyáron otthon volt. A szünidőt azzal töltötte, hogy édesanyjának segített rántott halat és „bankut” (banku – kukoricalisztból és maniókalisztból főzéssel készült alapétel / a fordító megjegyzése) árulni az útszélén. Nem mert szombatoként eljárni a gyülekezetbe, de nagyon szeretett volna csatlakozni az adventista egyházhoz. Láta, hogy a helyi adventista gyülekezetben szerdánként 19:00 és 20:00 óra között tartják az imaórát. Így hát kitalált egy tervet. Szerda este egy órára otthagya édesanyját, azzal az ürüggyel, hogy el kell mennie a toalettbe. A nyilvános toalett nem volt messze attól a helytől, ahol az édesanyjával az élelmet árulták. Az a nyilvános toalett meg véletlenül éppen az adventista imaház közelében volt.

Obed szerda esténként két hónapon keresztül eljárt az adventista gyülekezetbe. Új énekeket tanult. Újabb dolgokat tanult meg Istenről a Bibliában. Tudta, hogy megtalálta az igazságot.

Amikor ősszel elkezdődött az egyeteme, azonnal felkutatta az adventista egyetemistákat. Csatlakozott hozzájuk és eljárt velük a szombati istentiszteletekre. Nemsokára meg is keresztelkedett.

Obed nagyapja nagyon örült, amikor megtudta, hogy unokája csatlakozott az adventista egyházhoz. A mostohaapja azonban ideges volt, de végül elfogadta Obed döntését.

Ma Obed ügyintéző-asszisztensként dolgozik a Ghánai Unió déli régiójában, Accrában. Azt mondja, hogy akkor is fontos követni az igazságot, ha a szülők vagy mások megpróbálnak megállítani.

„Amikor megtalálsz az igazságot, és tudod, hogy az az igazság, akkor nem szabad megengedned, hogy bármi elvonjon az igazságtól”, mondta. „Kövessd azt, amiről tudod, hogy az igazság, és az Isten által meghatározott időben Isten lehetővé teszi a számodra, hogy az Ő templomában imádd.”

A 13. szombati adományok támogatásával ebben a negyedévben Ghánában az Adventista Ápolói és Szülész-női Főiskola bővítési forrásokat kap új tantermek és diákszálló megnyitására. Ez a főiskola mindössze 22 hallgatóval nyílt meg 2015-ben. Ma 770 diák tanul itt. Még sokan szeretnének itt tanulni, de az iskola nem képes újabb tanulókat fogadni.

Ez egyben egy igazi misszióiskola is, ahol a tanulóknak mindössze 30 százaléka adventista. De minden évben sok új diák csatlakozik egyházunkhoz.

Köszönjük, hogy a tizenharmadik szombaton, azaz december 30-án szeretettel átnyújtjátok nagylelkű adományaitokat a támogató-sukra.

A történettel kapcsolatban

- A Bibliatanulmányozási kalauz felnőtteknek e heti leckéje leírja, hogyan segített egy barát hűsége egy tehetetlen rokkanton (Lukács 5,17–26) (lásd november 19., vasárnap). Hogyan segített Obeden az adventista barátainak hűsége? Lehetséges válasz: Azzal, hogy egyszerűen szombatonként eljártak a gyülekezetbe, Obedet a barátai mélyebb hitre vezették. Mert a hit hitet szül. Barátai hite Obed hite lett, ő pedig hű volt az ott megtanult igazsághoz. Kérd meg a szombatiskolai osztályod tagjait, hogy gondolják végig, milyen formában segíthetnek a barátaiknak (lásd november 20., hétfő).
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Töltsétek le az (angol nyelvű) missziós információkat és a rövid tényeket a Nyugat-közép Afrikai Divízióra vonatkozólag: bit.ly/wad-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A 6. számú cél: „Tegyük lehetővé a gyermekek, a tizenévesek és a fiatalok számára, hogy jobban hozzáférjenek és nagyobb számban részt vehessenek a Keresztény Adventista Egyház programjaiban és projektjeiben.” A 7. cél arról szól, hogy támogassuk a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világlépet. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós információk

Christian Abraham Ackah (1883–1912) a ghánai Hetednap Adventista Egyház alapító-tagja volt. A könyvevangélistaként végzett munkája mellett megalapította az ország első két gyülekezetét, és első két iskoláját, és ő volt az első ghánai, akit felszenteltek gyülekezeti vénnek, és az uniós misszió Végrehajtó bizottságában is szolgált; mindezt még a 29 éves korában bekövetkezett halála előtt.

2023. december 2.

9. A GYÜLEKEZET, MINT HATÁSKÖZPONT

Peter N. K. Duodu és Samuel Marfon

Ghána

Nem minden tizenharmadik szombati projekt ihlehet újabb nagy projektet. De mégis ez történt Accrában, a nyugat-afrikai Ghána fővárosában.

Körülbelül 15 évvel ezelőtt a ghánai katonaság adott egy telket a Hetednap Adventista Egyháznak az egyik központi accrai laktanyában. Ez a telek ingyenes volt. Az egyetlen kérésük az volt, hogy az adventista egyház építsen egy templomot ezen a területen. A hadsereg egy adventista templomot akart építtetni, ahol a katonák Istent dicsőíthetik.

Az egyháztagok szerte Ghánában adományoztak erre a projektre. Azt akarták, hogy a katonák az adventista templomba járjanak istentiszteletre.

Aztán a világegyház is bekapcsolódott. A 2007-es harmadik negyedévi, tizenharmadik szombati adományok pénzeszközöket biztosítottak a templom utolsó simításaihoz. Gyönyörű festett üvegablakok, amelyeket a templom kupolás mennyezetének kerülete mentén helyeztek el, és a szószék mögött az adventista templom logójával ellátott, imádkozó kezét ábrázoló festett üvegpanelek díszítették.

A katonatemplomot 2008. november 1-jén szentelték fel Istennek. A főbejárat előtti emléktábla pedig a megnyitó ünnepségen résztvevő küldöttek névsorát tartalmazza. Köztük volt a Generál Konferencia

Adventista Káplánosztályának igazgatója, aki felügyeli a fegyveres erők szolgálatában álló gyülekezet munkáját.

A város másik részében a ghánai nemzeti rendőrség tudomást szerzett az új adventista templomról a laktanya területén. Ők is szerettek volna a nemzeti akadémiájuk területére egy új adventista templomot. A rendőrök a következő kéréssel fordultak az egyházi vezetőkhez. „Ha adunk önöknek telket a rendőr-akadémia területén, építenének oda egy templomot?”, kérdezték.

Ezt az ajánlatot az egyházi vezetők nem utasíthatták el. Megkezdődött a gyűjtés az adventista templom építésére, amely ezúttal a rendőr-akadémián lesz.

„Miután látták, milyen munkát végeztünk a hadsereg laktanyáján, megbíztak minket egy új templom építésével”, mondta Christopher Annan-Nuno, a ghánai unió déli régiójának ügyvezető titkára.

Igehirdető épület

A katonai laktanyában lévő templom világhírességet jelentett a fegyveres erők számára”, mondta Peter Duodu alezredes, az Adventista Egyház katonai lelkésze. „Az épület miatt az emberek ide akarnak jönni és imádni Istent”, mondta. „Azt mondják: „Gyönyörű az épület.” Tehát még el se kell hagynunk az épületet, hogy prédikáljunk; az épület helyettünk is prédikál.”

Úgy véli, hogy azok a katonák, akik Istent imádják abban a gyülekezetben, jobban megértik az adventista hitet, és ami a legfontosabb, tanulnak Istenről és az üdvösségről.

„Hálát adunk Istennek ezért a csodálatos közvetítőért, amelyet az adventista egyháznak biztosított a katonaság evangelizálásához. Ez tényleg sokat számít.”

Samuel Marfon, a 17 szolgálati éves veterán rendőrtiszt és a ghánai rendőrség egyetlen adventista segédlelkésze reméli, hogy a rendőr-akadémia területén a leendő templom is hasonló hatást fog kifejteni. A templom várhatóan 1500-2000 férőhelyes lesz. „Isten megteszi értünk, Ő fogja felépíteni a templomot.”

Josiah Nwarungwa, az Adventista Misszió, Ghánát is magában foglaló, Nyugat-közép Afrikai Divíziójának az igazgatója, nagyon örül annak a hatásnak, amelyet a rendőrségre gyakorolt a 2007-es évi, tizenharmadik szombati projekt a hadseregnél.

„Ez lelkesítő a számunkra”, mondta. „Az adventista egyház jelen van a ghánai hadseregben. Imádkozom, hogy az Úr tegye örökre szóló hatásközponttá mindazoknak az embereknek a részére, akik kapcsolatba kerülnek az egyházzal.”

Köszönjük a 2007-es évi, tizenharmadik szombati adományaitokat, amelyek révén nagy hatást gyakorolunk a ghánai katonai és rendőri körökre. E negyedév tizenharmadik szombatjának felajánlásai is valószínűleg majd nagy hatással lesznek a ghánai emberek életére. E negyedévi pénzügyi támogatásainknak köszönhetően Ghánában az Adventista Ápolói és Szülésznoi Főiskola bővítési forrásokat kap új tantermek és diákszálló megnyitására.

Köszönjük, hogy a tizenharmadik szombaton, azaz december 30-án szeretettel átnyújtjátok nagylelkű adományaitokat a támogatójukra.

A történettel kapcsolatban

- A Bibliatanulmányozási kalauz felnőtteknek e heti leckéje a tekintélyeseknek való tanúskodás fontosságát tárgyalja. Kérdez meg a szombatiskolai osztályt, hogyan szolgált a laktanya keretében lévő templom Isten tanújaként a hatalmon lévőknek. Milyen módszerekkel érhetik el az adventisták a rangos embereket?
- Töltsétek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Töltsétek le az (angol nyelvű) missziós információkat és a rövid tényeket a Nyugat-közép Afrikai Divízióra vonatkozólag: bit.ly/wad-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. A 2. számú cél az erőteljesebb adventista missziós tevékenységről szól a nagyvárosokban, a 10/40 (földrajzi) ablak keretében, elszigetelt embercsoportok és nem keresztény vallások között. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White

írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Rövid tények

- A ghánai hagyományos népviselet a fényes és színes kente (a „kenton” szóból, jelentése kosár), amelyet selyem és pamutszövet csíkok kézzel szövésével készítenek. A múltban az ashanti és az ewe királyság viselete ilyen anyagból készült; valamint a Dagbon nép királynői és hercegnői is ilyen anyagból készült ruhát viseltek. Manapság inkább csak különleges alkalmakkor viselnek ilyet.
- A ghánai Kumasiban (Ashanti) található Kejetia piac Nyugat-Afrika legnagyobb szabadtéri piaca. Több mint 10 000 üzlettel és standdal rendelkezik, amelyek sokféle terméket árulnak, a fűszerektől az Ashanti szandálokig, a műanyag gyöngyöktől az aranyig és ezüstig.

2023. december 9.

10. TÁMADÁS EGY BOZÓTVÁGÓVAL

Ghána

Nancy

A tizenhárom éves Nancy éles bozótvágóval indult az iskolába a nyugat-afrikai Ghánában.

A tanár megkérte a gyerekeket, hogy segítsenek levágni a füvet és a bokrokat az iskola körül, így Nancy kölcsönkért egy bozótvágót az apjától. Felkészült a fűnyírásra.

Ekkor történt a tragédia.

Az iskolába menet Nancy találkozott a 16 éves unokatestvérével, Akubával, és a két lány összevillant.

Akuba Nancyt hamis pletykák terjesztésével vádolta, Nancy pedig dühösen védekezett.

Ahogy a vita felforrósodott, Akuba kikapta Nancy kezéből a bozótvágót, és fenyegetően meglendítette.

Ebben a pillanatban megjelent Nancy apja. Valaki látta, hogy a lányok hajba kaptak, és rohant értesíteni.

Amikor Akuba meglendítette a bozótvágót Nancy felé, az éppen a két lány közé lépett.

A bozótvágó levágta az apa orra hegyét. Nancy sírva fakadt. Megrendülten nézte. Az apát kórházba szállították.

Nancy megpróbált bemenni vele a kórházba, de valaki visszatartotta. Megpróbált visszavágni Akubának, de valaki elvitte a lányt.

Sajnos az orvos nem tudta felvarrni és helyreállítani az apa orra hegyét.

Csak ellátta a sebet, a pácienset pedig rábízta egy Eszter nevű ápolónőre.

Az apa egy ideig a kórházban lábadozott. Lenyűgözte Eszter gondoskodása, és be akarta mutatni Nancynek.

„Jó ápolónő”, mondta az apa. „Mindig is az volt a vágyam, hogy ápolónő legyél.” Nancy megfigyelte, hogy ez a nővér mennyire törődött az ő apjával.

Nancy ekkor úgy döntött, hogy ápolónő lesz. Eltelt néhány év, és elvégezte a középiskolát. Tovább akart tanulni. Miközben orvosi egyetemet keresett, ahol tanulhatna, rábukkant az ápolónők és szülésznők adventista főiskolájára.

Először azt hitte, hogy csak az adventisták tanulhatnak ott. Ő nem volt adventista.

Azonban mégis felvették a főiskolára. Amikor elkezdte tanulmányait, rájött, hogy sok diák nem adventista. Sőt, néhányan nem is voltak keresztények.

Nancy mindig is kereszténynek tartotta magát, de miután részt vett a kollégiumban megtartott lelki megújulás hetén, belátta, hogy mégsem az.

A lelkipásztor igehelyeket olvasott fel a keresztényi életmóddal kapcsolatban, s ő ezeknek az új ismereteknek a fényében belátta, hogy élete eltér az ideális keresztényi élettől. Igazi keresztény akart lenni. Amikor véget ért a lelki megújulás hete, elhatározta, hogy életét Krisztusra bízta, és megkeresztelkedik.

Nancy ma 22 éves, és teljesen új személy.

Miután életét Krisztusra bízta, teljesen megváltozott.

A Szentírást valaha csak vasárnaponként olvasta a templomban, most azonban személyes igetanulmányozásokat tart és naponta olvasza a Bibliáját a szobájában. Imádkozik is.

Alig várja, hogy diplomát szerezzen, és ápolónőként foglalkozzon az emberekkel. De az is lehet, hogy tovább tanul, és orvos lesz.

„Apám örült, amikor elmondtam neki, hogy szeretnék megkezesztedelni”, mondta. „Ismerte az előző életemet. Örömmel látta, hogy megváltoztam a tanulmányaim során, és most teljesen új életet folytatok.”

A 13. szombati adományok támogatásával ebben a negyedévben Ghánában az Adventista Ápolói és Szülésznői Főiskola bővítési forrásokat kap új tantermek és diákszálló megnyitására. Ez a főiskola mindössze 22 hallgatóval nyílt meg 2015-ben. Ma 770 diák tanul itt.

Ez egyben egy igazi misszióiskola is, ahol a tanulóknak mindössze 30 százaléka adventista.

Köszönjük, hogy a tizenharmadik szombaton, azaz december 30-án szeretettel fogjátok magatokat önkéntes adományaitokkal.

A történettel kapcsolatban

- A felnőttek Bibliatanulmányozási Útmutójának e heti tanulmánya azokat a hidakat vagy érintkezési pontokat tárgyalja, amelyek megnyílhatnak a másokkal való mélyebb lelki beszélgetések előtt (lásd december 5., kedd). Melyik híd vagy érintkezési pont segítségével mélyítette el Nancy a kapcsolatát Istennel? Lehetséges válasz: Egészségügyi szolgálat. Miközben Nancy ápolónőnek készült, kapcsolatba került az Adventista Egyház ápolónőivel; és az Ápolói és Szülésznői Főiskolán megtanulta, mit jelent mélyebb kapcsolatot fenntartani Istennel.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Töltsetek le az (angol nyelvű) missziós információkat és a rövid tényeket a Nyugat-közép Afrikai Divízióra vonatkozólag: bit.ly/wad-2023
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál. A 6. számú cél: „Tegyük lehetővé a gyermekek, a tizenévesek és a fiatalok számára, hogy jobban hozzáférjenek és nagyobb számban részt vehessenek a Keresztény Adventista Egyház programjaiban és projektjeiben.” A 7. cél arról szól, hogy támogassuk a gyerme-

keket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világlépet. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Rövid tények

- Kofi Annan (1938–2018) az egyik legismertebb ghánai. 1997 és 2006 között az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára volt, 2001-ben pedig az ENSZ-szel együtt megkapta a Nobel-békedíjat.
- Ghána, amelyet akkor „Gold Coast”-nak (Aranypartnak) hívtak, 1957. március 6-án kiáltotta ki függetlenségét Nagy-Britanniától.

2023. december 16.

11. MADAM ANATOMY

Ghána

Abigail

Abigail nem tudta mitévő legyen.

Mindennél jobban szeretett volna ápolónő lenni.

De dolgoznia kellett, hogy pénzelhesse a tanulmányait, és úgy tűnt, nincs elég ideje felkészülni az órákra.

Nemrég kezdte meg első tanulmányi évét Ghánában, az Adventista Ápolói és Szülésznői Főiskolán.

Az anatómia és az élettan tantárgy különösen nehéz volt a számára.

Esténként Abigail sírdogált, mert nem értette az anatómiát és az élettant. Amikor reggel felébredt, megint sírt.

Nyolc tantárgya volt, de a sok kötelezettség miatt úgy érezte, nem jut elég ideje a házi feladatokra. Kétségbeesetten imádkozott Istenhez, hogy segítsen neki letenni a vizsgát a tantárgyakból, de különösen az anatómiára és az élettanra gondolt.

Az első kollokvium után az anatómia és az élettan órákat tartó professzor azt mondta: „Az elért legjobb eredmény 75% volt.”

Abigail felsóhajtott, és azt gondolta: Ah, akkor nekem biztosan 35%-ban sikerült.

A professzor azonban nem mondta meg, hogy ki érte el a legjobb eredményt.

Másnap, amikor a leosztályozott dolgozatokat visszaadta a diákoknak, Abigail látta, hogy ő az, aki 75%-ot ért el. Alig tudott hinni a szemének.

Az egyik, közelében ülő kolléganője suttogva kérdezte: „Mit kaptál?” Abigail megmutatta neki a papírt.

„Szóval te vagy a legjobb pontszámmal!”, szolt hangosan. Abigail kényelmetlenül érezte magát. „Kérlek, ne mondd el senkinek”, kérlelte. „Rendben, nem fogom”, válaszolta a barátnője.

Abigail titka akkor derült ki, amikor a következő kollokviumon 100%-ot kapott. A professzor az osztály összes hallgatója előtt megszólította.

„Ön kapta a legmagasabb pontszámot az első kollokviumon”, mondta. „A másodikon is a legmagasabb eredményt érte el. Most megvan a 100 százalék. Ne bujkáljon tovább. Ha kérdést teszek fel, nyugodtan válaszoljon.”

Abigail az előadások alatt szabadon válaszolni kezdett a kérdésekre. Amikor a professzor feltett egy kérdést, nem szégyellt válaszolni rá. Sőt, néha fel sem emelte a kezét, hogy válaszoljon, hanem csak egyszerűen elmondta a választ.

Az osztálytársai hamarosan becenevet adtak neki, elnevezték, „Madam Anatomy”-nak. Ő ugyan nem haragudott érte. Amikor „Madam Anatomy”-nak szólították, mindig csak mosolygott.

Még jobban elmosolyodott, amikor megtudta a záróvizsga eredményét. Ő kapta a legmagasabb pontszámot.

Abigail hálás Istennek, hogy segített neki elsajátítani az anatómiát, az élettant és más tantárgyakat. Ma a harmadik évfolyamon tanul, és a legmagasabb osztályzati átlaga van a többi diák közül. Részleges ösztöndíjat is kapott, ami azt jelenti, hogy annyiival kevesebbet kell dolgozni, és nem lesz úgy leterhelve.

„Mindezt Isten tette”, vallja Abigail. „Igazán nem az én érdemem. Az egész Isten érdeme.”

Miután részt vett a lelki megújulás egy hetes tanfolyamán, úgy érezte, szeretne megkeresztelkedni és csatlakozni az adventista egyház híveihez. Teljes szívvel szereti Istent és Neki akar élni.

Otthon azonban ellenállásba ütközik. Egy másik felekezethez tartozó közeli hozzátartozó lekicsinyelte vágyát, bűnnek nevezve.

Abigail nem tudja, mit tegyen. Nem tudja, kihez fordulhatna Istenen kívül. Imádkozik, hogy Isten segítsen neki. Meg van győződve arról, hogy az Isten, aki segített neki jó jegyeket szerezni, segíteni fog neki, hogy hűségesen szolgálja Őt most és mindörökké. Imádkoztatok Abigailért, miközben Isten akaratát keresi az életében.

Imádkoztatok mind a 770 diákért, akik az Adventista Ápolói és Szülésznői Főiskolára járnak.

A 13. szombati adományok támogatásával ebben a negyedévben Ghánában az Adventista Ápolói és Szülésznői Főiskola bővítési forrásokat kap új tantermek és diákszálló megnyitására. Ez a főiskola mindössze 22 hallgatóval nyílt meg 2015-ben. Ma 770 diák tanul itt.

Ez egyben egy igazi misszióiskola is, ahol a tanulóknak mindössze 30%-a adventista.

Köszönjük, hogy a tizenharmadik szombaton, azaz december 30-án szeretettel fogjátok támogatni őket önkéntes adományaitokkal.

A történettel kapcsolatban

- Miután előadtátok a hívőknek Abigail Krisztushoz vezető útjáról szóló missziós történetét az adventista főiskolán, kérjétek meg a szombatiskolai osztályotok tagjait, hogy fontolják meg a következő kérdést a felnőtt bibliatanulmányozási kalauz e heti tanulmányából: „Hogyan ismertétek meg Jézust és a hármas angyali üzenetet? Nevezetek meg három lelki áldást, amelyet személyes életekben tapasztaltok meg.” (Lásd december 14., csütörtök). Tapasztalt valaki a szombatiskolai osztályból konfliktust vagy családi viszályt, mint Abigail? Milyen tanácsot adnátok Abigailnak, amikor előadná nektek a hite elmélyítésére vonatkozó vágyát?
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Töltsetek le az (angol nyelvű) missziós információkat és a rövid tényeket a Nyugat-közép Afrikai Divízióra vonatkozólag: bit.ly/wad-2023

- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Bemutatja az 1. számú missziós célt, amely a misszió világszerte történő felélesztése és a misszióért való önfeláldozó élet szorgalmazása, mint olyan életmódé, ahol nemcsak a lelkészek, hanem a gyülekezet minden tagja, fiatal és idős, részt vesz a Krisztusról való örömteli bizonyágtevésben. A 2. számú cél az erőteljesebb adventista missziós tevékenységről szól a nagyvárosokban, a 10/40 (földrajzi) ablak keretében, elszigetelt embercsoportok és nem keresztény vallások között. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Rövid tények

Ghána fővárosa Accra, amely a déli parton található. Magának a városnak mintegy 284 ezer lakosa van, de a tágabb körzetben közel 5,5 millió ember él.

2023. december 23.

12. KIHAGYNI A PARANCSOLATOT

Ghána

Nathaniel

A 16 éves Nathaniel meglepődve hallgatta a lelkipásztor igehirdetését a nyugat-afrikai Ghánában.

A lelkipásztor felolvasott a Szentírásból a vasárnapi istentiszteleten, Nathaniel pedig a saját Bibliájában kísérté a szöveget.

A 2 Mózes 20-ból olvasta fel egyenként a parancsolatokat.

Egyik parancsolatot azonban átugrotta. Az igehirdetést követően Nathaniel odament a lelkipásztorhoz és megkérdezte, hogy miért hagyta ki a negyedik parancsolatot.

„Istent minden nap dicsőítheted”, hangzott a válasz. „Lényegtelen, hogy melyik napot tartod meg.” Nathaniel még jobban meglepődött. Arra még soha nem gondolt, hogy a parancsolatok egyikét esetleg nem kötelező megtartani.

Otthon elolvasta még néhányszor a Szentírásból a negyedik parancsolatot. Olvasta Isten szavait: „Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat; De a hetedik nap az Úrnak a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se barmod, se jövevényed, aki a te kapuidon belül van; Mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék. Azért megáldá az Úr a szombat napját, és megszentelé azt.” (2. Mózes 20,8-11).

Ebbe a templomba Nathaniel a barátja meghívására ment el. A következő vasárnap viszont egyenesen a saját papjukhoz ment, hogy érdeklődjön a negyedik parancsolat felől. Az ő papjuk is ugyanazt mondta, mint a barátja lelkipásztora.

„Istent minden nap dicsőítheted”, válaszolta a kérdésére.

Nathaniel komolyan hozzá fogott tanulmányozni a Szentírást. Hadd lássa, hol mondja a Biblia, hogy bármely napon ünnepelhetünk? Imádkozott Istenhez, hogy tárja fel előtte az igazságot. A Jakab 2,10-ben találta meg a választ, ahol ez áll: „Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megrontásában bűnös.” Elkezdett gondolkodni azon, hogy Isten számára fontos lehet, hogy megtartsa a szombatot, mint hetedik napot.

Nathaniel hallott az adventistákról, de rajtuk kívül más egyházzal nem tudott, akik szombattartók lennének. Az ő városában viszont nem is voltak adventisták.

Imádkozott: „Istenem, ha neked a hetedik nap valóban fontos, akkor hadd jöjjenek adventisták az én városomba is, hogy evangéliumi összejöveteleket tartsanak”.

Úgy gondolta, hogy az imameghallgatással két dolog is bizonyítást nyerne: hogy Isten meghallgatta az imáját, és hogy a szombat igen is fontos Istennek.

Másnap és harmadnap is imádkozott ezért.

„Amennyiben a hetedik nap szent nap, akkor hadd jöjjenek adventisták az én városomba is, hogy evangéliumi összejöveteleket tartsanak”.

Nyolc hónap után megjelentek az adventisták. Nathaniel nagyon boldog volt! Az előadásorozat végén megkeresztelkedett a húgával

együtt, aki szintén végig ott volt vele az előadásokon. Összesen 50 személy keresztteljedett meg, így a Keresztény Adventista Egyház Nathaniel városában gyülekezetet alapított.

Nathaniel ma 23 éves, és egyetemre jár. Tanár lesz.

„Isten meghallgatta imáim”, meséli. „Az adventisták egy lelket már megnyertek még mielőtt a városba jöttek.”

A 13. szombati adományok támogatásával ebben a negyedévben, Ghánában az Adventista Ápolói és Szülésznői Főiskola bővítési forrásokat kap új tantermek és diákszálló megnyitására. Ez a főiskola mindössze 22 hallgatóval nyílt meg 2015-ben. Ma 770 diák tanul itt.

Ez egyben egy igazi misszióiskola is, ahol a tanulóknak mindössze 30 százaléka adventista.

Köszönjük, hogy a tizenharmadik szombaton, azaz december 30-án szeretettel fogjátok magotatni őket önkéntes adományaitokkal.

A történettel kapcsolatban

- A felnőtteknek szóló Bibliatanulmányozási kalauz e heti leckéje rávilágít arra, hogy Isten hogyan tud egyetlen fénysugarat felhasználni arra, hogy sok embert magához vezessen. A bevezető szöveg így hangzik: „... sőt a népeknek is világosságot adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen!” (Ésa 49,6 – II. rész). Kérdezd meg a szombaticskolai osztályt, hogyan volt Nathaniel világosság a közösségében? Lehetséges válasz: A Szentlélek tanúbizonyságot tett Nathanielnek az igazságról, és arra indította, hogy imádkozzon az evangéliumi összejövetelekért a városában. Isten meghallgatta az ő nyolc hónapos imáját, így az összejövetelek végül 50 ember megkeresztelkedését eredményezték.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Töltsetek le az (angol nyelvű) missziós információkat és a rövid tényeket a Nyugat-közép Afrikai Divízióra vonatkozólag: bit.ly/wad-2023
- Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedési cél a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál. A 6. számú cél: „Tegyük lehetővé a gyermekek, a tizenévesek és a fiatalok számára, hogy jobban hozzáférjenek és nagyobb számban részt vehessenek a Keresztény Adventista Egyház programjaiban és projektjeiben.” A 7. cél arról

szól, hogy támogassuk a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világlépet. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Rövid tények

1983-ban a ghánai Ferdie Ato Adoboe 12,7 másodperccel Guinness-rekordot állított fel a leggyorsabb hátrafelé futásban.

2023. december 30.

ISTENTISZTELETI SORREND

A 13. SZOMBATRA

Kezdő ének	Válasszatok éneket a Keresztény himnuszokból
Köszöntő szavak	A szombatiskola vezetőjétől
Ima	
Távoli hírek	„Egy fontos meghívás”
Adománygyűjtés	
Záró ének	Válasszatok éneket a Keresztény himnuszokból
Záró ima	

(Megjegyzés: A résztvevőknek nem kell fejből megtanulniuk a rájuk eső részt, de ismerkedjenek meg előre az anyaggal, hogy ne kelljen egész idő alatt a Távoli hírek füzetéből felolvasniuk. Gyakoroljátok be a teljes program lefolyását, hogy a szereplők jól érezzék magukat a szerepükben és szükség szerint hangsúlyozni tudják a részeket, amelyeket fontosnak tartanak.)

Távoli hírek

13. EGY FONTOS MEGHÍVÁS

Ghána

Susana

Több száz adventista és igeszerető barát gyűlt össze egy imaházban, az egyik állami egyetem területén, egy nyugat-afrikai országban: Ghánában.

A lelkipásztor onnan előlről felkérte azokat, akiknek személyes tapasztalatuk volt arról, hogyan adták át szívüket Jézusnak, hogy a szombati istentisztelet után mondják el a náluk vendégszereplő adventista missziómunkásoknak.

A szolgálat után ott maradók között volt egy 22 éves, Susana nevű egyetemistahallgató.

Susana félenken mosolyogva elmondta, hogy mindössze néhány hónappal korábban adta át a szívét Jézusnak, miután az egyetemen barátságot kötött az adventista hallgatókkal.

Amikor felkérték, hogy részletezze, elmondta, hogy története két évvel korábban kezdődött a szülővárosában.

Amíg otthon volt nyaralni, a fivére felesége meghívta, hogy jöjjön el vele az adventista templomba a gyermekszentelés szertartására. A sógornője, akinek a neve Comfort (Kényelem), ő volt az egyetlen adventista hívő a családban. Azt akarta, hogy újszülött fia, Righteous (Igazságos) az Úrnak legyen szentelve.

Susana addig még soha nem jár adventista imaházban.

Beleegyezett, hogy elmenjen a sógornőjével.

Az istentiszteleti légkör nagyon meghatotta. Különösen tetszett neki a zene és az éneklés. Szeretett volna máskor is elmenni a gyülekezetbe.

De Comfort nem hívta többé, ezért nem ment el.

Miután visszament az egyetemre, Susana összebarátkozott egy adventista egyetemista lánnyal, név szerint Lídiával.

Eltelt egy kis idő, és Lídia meghívta Susanát, hogy csatlakozzon egy 30 fős adventista diákcsoporthoz egy imatalálkozó keretében. A tanulók énekeltek és imádkoztak, egyikük pedig Jézusról beszélt. Susana élvezte az imatalálkozót, és Lídia ismét meghívta őt. Susana ezt követően rendszeresen járt az istentiszteletekre egy diákcsoporttal.

Egyszer Lídia így szólt Susanához: „Megyünk evangéliumot hirdetni. Szeretnél csatlakozni hozzánk?”

Az adventista hallgatók azt tervezték, hogy a félévek közötti szünetben háztól házig fognak járni és könyveket árulni az egyetemről körülbelül 20 kilométerre lévő városban. E közben meghívják az embereket, hogy vegyenek részt az esti órákban megrendezendő evangelizációs összejöveteleken, amikor a lelkipásztor fog Igét hirdetni. Susana beleegyezett, hogy segít.

Csatlakozott egy másik, 25 adventista egyetemistából álló csoporthoz, akik reggeltől kezdve háztól házig jártak, majd este maguk is részt vettek az evangéliumi összejöveteleken. Minden este több mint 50 ember járt el az igehirdetésekre.

Az első előadás elején Lídia megkérdezte Susanától, hogy szeretne-e megkeresztelkedni?

„Igen”, válaszolta Susana.

Miközben minden este hallgatta a prédikátor beszédét, a vágy, hogy megkeresztelkedjen, egyre nőtt a szívében. Különösen érdekelte a hetedik napról, a szombatról szóló téma, ami a bibliai szombat (nyugalomnap).

Látta, hogy a prédikátor Bibliát használ. Élvezte a zenét és az éneklést. Tudta, mit akar ezután csinálni. De meghívja őt még valaki?

A találkozók sorozatának végén Lídia feltett neki egy kérdést: „Tényleg meg akarsz keresztelkedni?” Susana most már biztosan tudta.

„Ó, igen”, mondta.

Susana azon 20 ember között volt, akik megkeresztelkedtek.

Lídia nagyon örült, amikor Susana kijött a keresztelő medence vizéből, és szorosán megölelte.

Ezen evangéliumi összejövetelek után Susana visszatért szülővárosába, és beszélt Comfortnak a keresztségéről. A sógornője nagyon boldog volt. Már nem ő volt az egyetlen adventista a családban.

Miért adta Susana a szívét Jézusnak? Kétségtelen, hogy a Szentlélek munkálkodott a szívében. De a folyamat egy egyszerű templomi meghívással kezdődött.

„Amikor először jártam az adventista gyülekezetben, nagyon tetszett az egész istentisztelet”, mondta. „De nem hívtak meg újra, ezért nem mentem többet. Vártam a második hívást. Aztán meghívtak az egyetemi gyülekezetbe, elmentem, és végül adventista lettem.”

A tizenharmadik szombati adományok egy része támogatja az adventista oktatás két projekttel való kibővítését ebben az egyházdívízióban. A pénzeszközöket új tantermek és kollégiumok építésére fordítják a ghánai Ápolók és szülésznők képzésére szolgáló főiskolán, ahol Susana tanul; valamint egy kétnyelvű iskola megnyitására Kamerunban, ahol a gyerekek Jézusról tanulhatnak majd francia és angol nyelven.

Köszönjük a nagylelkű támogatást.
(Adománygyűjtés alkalomhoz illő zenekísérettel.)

A történettel kapcsolatban

- A felnőttek bibliatanulmányozási kalauzának e heti nagy kihívása, hogy meghívjunk valakit az imaházba (lásd december 28., csütörtök). Susana Jézusnak adta a szívét, miután többször meghívták a gyülekezetbe. Beszéljétek meg a szombatskola alatt, miért fontos meghívni az embereket a gyülekezetbe. Mi lett volna, ha másodszor nem hívja senki Susanát? A legfontosabb az, hogy mi történt, amikor Lídia meghívta Susanát, hogy más adventista egyetemistákkal együtt istentiszteletre és evangéliumi munkára menjen, háztól házig áruljon adventista irodalmat és hívjon meg embereket evangelizációs összejövetelekre? Kit hívhattok meg ti a templomba a jövő szombaton?
- Mutassátok meg a térképen a tizenharmadik szombati projektek helyszíneit. Ghánában a mai adakozások az Asamangban található Adventista Ápolói és Szülész női Főiskolát támogatják. Kamerunban az adományok egy francia-angol általános iskolát támogatnak Bandjounban. A divízió projektjeit tartalmazó missziósterképet letölthetitek a Facebookon: bit.ly/fb-mk
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Töltsetek le az (angol nyelvű) missziós információkat és a rövid tényeket a Nyugat-közép Afrikai Divízióra vonatkozólag: bit.ly/wad-2023
- Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. Az 5. számú lelki növekedési cél a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál. A 6. számú cél: „Tegyük lehetővé a gyermekek, a tizenévesek és a fiatalok számára, hogy jobban hozzáférjenek és nagyobb számban részt vehessenek a Keresztény Adventista Egyház programjaiban és projektjeiben.” A 7. cél arról szól, hogy támogassuk a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világképet. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

KAMERUNI ÉTELRECEPT

Kandírozott földimogyoró

Hozzávalók

250 g pörkölt földimogyoró, héj nélkül

10 ml víz

133 gramm cukor

67 gramm barna cukor

2 teáskanál őrölt fahéj (elhagyható)

½ teáskanál szerecsendió (elhagyható)

½ teáskanál vanília kivonat (elhagyható)

½ teáskanál Cayenne bors (elhagyható)

Elkészítése: Egy 30 cm-es serpenyőben közepes lángon melegítsünk vizet. Adjuk hozzá a cukrot, a fűszereket és a vanília kivonatot, és várjuk, amíg felforr. Adjuk hozzá a pörkölt földimogyorót. Növeljük a hőt, időnként megkeverve a masszát, amíg a cukor be nem vonja a földimogyorót, amely végül, 15-18 perc után kikristályosodik. Vegyük le a serpenyőt a tűzről, és terítsük szét a földimogyorót egy tepsin vagy tálcán. Hidegen tálaljuk.

NYUGAT-KÖZÉP AFRIKAI DIVÍZIÓ MISSZIÓS ADATAI

UNIÓ	IMAHÁZ	CSOPORT	HÍVŐK	NÉPESSÉG
Kamerun	997	628	117,948	27,338,000
Közép-Afrikai Közt.	142	132	16,518	31,719,000
Kelet Nigéria	714	661	171,839	47,395,656
Kelet Száhel	217	387	28,779	94,565,000
Észak Ghána	1,027	1,125	198,113	15,345,335
Észak Nigéria	277	385	51,594	101,513,800
Dél-Ghána	1,036	1,241	182,590	17,027,665
Nyugat Afrika	144	171	43,580	26,818,000
Nyugat Nigéria	318	476	61,505	62,489,544
Nyugat Száhel	68	87	16,730	47,850,000
Összesen:	4,940	5,293	889,196	472,062,000

A KÖVETKEZŐ NEGYEDÉVI TERVEINK

- Tantermek és kabinetek építése az iskolában, Palakkad, India
- Angol templom építése, Lowry Adventist College, Bengaluru, India
- Központi angol imaház építése, Bengaluru, India
- Középiskola építése, Aurangabad, India
- Lánykollégium építése, E. D. Thomas Memorial Higher Higher School, Thanjavur, India
- Lánykollégium és gyermekőrző építése, Siang Valley Academy School, Pasighat, India
- Templom, konferenciaközpont és étkező, a Quiet Corner Campsite ifjúsági kiképző központ rekonstrukciója, Manginapudi, India
- Iskolaépület rekonstrukciója, Anni, India
- Tantermek építése az iskolában, Namunagar, Andamán-szigetek, India
- Tantermek és adminisztratív épület építése az iskolában, Gadhi vidéki önkormányzat, Udayapur, Nepál

Missziós sarok

- Segítsetek nekünk elérni a világ lakosságának azt a 66%-át, amely még mindig arra vár, hogy megtapasztalja Jézusunk üdvözítő ismeretét. A missziós adományoktól támogatva megváltozhat az emberek élete.
- Annak érdekében, hogy a missziós pénz soha ne fogyjon el, látogassatok el a Giving.AdventistMission.org oldalra.
- Látogassatok el a Facebook oldalunkra, és töltsétek le további missziós anyagokat.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya
Felelős: Želimir Stanić
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2023
Istentiszteleti használatra